

متن پرسش

با سلام و عرض ادب: ۱. من به دنبال جمعی از شاگردان شما استاد عزیز در شهر خودم می‌گردم (خرم آباد) در صورت امکان و وجود این چنین جمعی، ممنون می‌شوم اگر مرا راهنمایی بفرمایید. ۲. فرمودید در ارتباط با خلق از حکمت سخن بگوییم و به آیه قران که متذکر یتیمی پیامبر بود اشاره نمودید، از کجا بفهمیم کسی واقعا طالب آن است یا قصد دیگری دارد و شک را از خود دور کنیم یا زیاد و کم صحبت هایمان را چطور تنظیم کنیم؟ ۳. سرعت لازم برای اعتماد کردن به دیگران را چگونه باید ارزیابی و تنظیم کنیم؟ زود اعتماد کردن به دیگران و شبیه زمان تنهایی خود دیدن مفید است؟ اگر نه باید چه کنیم برای به تعادل رساندن این خصیصه.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. کسی از عزیزان را به طور مشخص در منطقه‌ای که جنابعالی تشریف دارید، نمی‌شناسم. ۲ و ۳. عمده وظیفه ما آن است که با خوش‌بینی و از سرِ دلسوزی با افراد روبرو شویم، مگر آن‌که حرکات و گفتار آنها طوری باشد که دیگر نتوان در اصلاح آنها امیدوار بود. موفق باشید